

**VALTIOVARAINVALIOKUNNAN
LAUSUNTO 2/2011 vp**

Valtioneuvoston kirjelmä luonnoksesta Euroopan rahoitusvakaussäätöä koskevan puitesopimuksen muuttamisesta (Euroopan rahoitusvakaussäätö)

Valtioneuvoston kirjelmä luonnoksesta Euroopan vakaussäätöä (EVM) koskevan sopimuksen muuttamisesta (Euroopan vakaussäätö)

Suurelle valiokunnalle

JOHDANTO

Vireilletulo

Eduskunnan puhemies on 18 päivänä elokuuta 2011 lähettänyt valtiovarainvaliokuntaan lausuntoa varten valtioneuvoston kirjelmän luonnoksesta Euroopan rahoitusvakaussäätöä koskevan puitesopimuksen muuttamisesta (Euroopan rahoitusvakaussäätö) (U 26/2011 vp).

Eduskunnan puhemies on 29 päivänä elokuuta 2011 lähettänyt valtiovarainvaliokuntaan lausuntoa varten valtioneuvoston kirjelmän luonnoksesta Euroopan vakaussäätöä (EVM) koskevan sopimuksen muuttamisesta (Euroopan vakaussäätö) (U 27/2011 vp).

Valtiovarainvaliokunta antaa asioista yhteisen lausunnon.

Asiantuntijat

Suuren valiokunnan, valtiovarainvaliokunnan ja talousvaliokunnan yhteisessä kuulemisessa ovat olleet kuultavina

- alivaltiosihteeri Martti Hetemäki, valtiovarainministeriö
- osastopäällikkö Tuomas Saarenheimo, Suomen Pankki
- toimitusjohtaja Sixten Korkman, Elinkeinoelämän tutkimuslaitos
- professori Juha Raitio, Helsingin yliopisto
- professori Timo Korkeamäki, Svenska Handelshögskolan
- toimitusjohtaja Stefan Törnqvist, Ålandsbanken Asset Management.

Lisäksi Finanssialan Keskusliitto on antanut kirjallisen lausunnon.

VALTIONEUVOSTON KIRJELMÄT

Ehdotukset

U 26/2011 vp. Kirjelmä sisältää luonnoksen Euroopan rahoitusvakaussäätöä (ERVV) kos-

kevan puitesopimuksen muuttamisesta. Siinä on otettu huomioon 13. heinäkuuta 2011 tehdyt muutokset ja euromaiden päämiesten 21. heinäkuuta 2011 sopimat uudet muutokset. Sopimusneuvottelujen kohteena ovat kuitenkin vain uudet 21. heinäkuuta 2011 sovitut muutokset. Puitesopimukseen ehdotettavat uudet toimintatavat ovat ennakkollisen tuen antaminen, lainan antaminen valtiolle, mukaan lukien valtiot, joille ei ole vahvistettu talouden sopeutusohjelmaa, rahoituslaitosten pääomittamisen rahoittamista varten sekä antamalla ERVV:lle oikeus poikkeustapauksissa Euroopan keskuspankin suorittaman arvion perustella ostaa valtioiden joukkovelkakirjoja jälkimarkkinoilta. Lisäksi ERVV:n lainoista perittävää korkoa ehdotetaan alennettavaksi vastaamaan Euroopan komission niin sanotusta maksutaseavusta perimää korkoa, kuitenkin siten, että korko kattaa aina ERVV:n varainhankintakulut.

U 27/2011 vp. Kirjelmä sisältää luonnoksen Euroopan vakauserämekanismin (EVM) perustamista koskevan sopimuksen muuttamisesta. Myös EVM:n perustamista koskevaa sopimusta ehdotetaan muutettavaksi siten, että siihen sisältyy edellä kirjelmän U 26/2011 vp yhteydessä mainitut euromaiden päämiesten 21. päivänä heinäkuuta 2011 sopimat uudet toimintatavat.

Valtioneuvoston kanta

U 26/2011 vp. Valtioneuvosto voi sinänsä hyväksyä puitesopimuksen muutokset. Ne vastaavat 13. heinäkuuta 2011 tehdyssä puitesopimuksessa jo sovittuja muutoksia sekä euroalueen hallituksen ja valtionpäämiesten 21 päivänä heinäkuuta 2011 sopimia toimia, joilla parannetaan ERVV:n tehokkuutta. Valtioneuvosto pitää kuitenkin välttämättömänä, että muutoksista laaditaan erillinen muutossopimus, josta käy selvästi ilmi, mitä sopimusmääräyksiä muutetaan ja milloin muutokset tulevat voimaan.

Valtioneuvosto ei pidä asianmukaisina niitä ehdotuksia, joilla ennakkollisen tuen, joukkovelkakirjojen ostojen sekä rahoituslaitosten pääomittusten myöntämisen ehdot ja menettelytavat määräytyvät. Järjestelyä, jossa ERVV:n hallitus päättäisi määränemmistöllä seikoista, joista tukilainojen kohdalla takaajat päättävät yksimielisyydellä tai joista on määrätty suoraan puitesopimuksessa, ei voida hyväksyä. Uusia tukivälineitä koskevat keskeiset seikat on joko päätettävä yksimielisyydellä takaajien kesken tai sisällytettävä itse puitesopimukseen.

U 27/2011 vp. Valtioneuvosto voi sinänsä hyväksyä puitesopimuksen muutokset. Ne vastaavat euroalueen hallituksen ja valtionpäämiesten 21 päivänä heinäkuuta 2011 sopimia toimia, joilla parannetaan EVM:n tehokkuutta. Valtioneuvosto pitää välttämättömänä, että uusia tukivälineitä koskevat keskeiset seikat päätetään keskinäisellä sopimuksella (yksimielisyydellä).

VALIOKUNNAN KANNANOTOT

Perustelut

Valiokunta on päättänyt antaa yhteisen lausunnon Euroopan rahoitusvakauserävälinettä (ERVV) koskevan sopimuksen sekä Euroopan vakauserämekanismia (EVM) koskevan sopimuksen muuttamista koskevista valtioneuvoston kirjelmistä (U 26 ja U 27/2011 vp).

Valiokunta viittaa 14.6.2011 antamaansa lausuntoon VaVL 1/2011 vp, jossa se käsitteli

EVM:n perustamista koskevaa sopimusta sekä ERVV-sopimuksen muuttamista. EVM:n perustamissopimus on sittemmin allekirjoitettu 11.7.2011, ja mekanismin on tarkoitus tulla voimaan 1.7.2013. ERVV:tä koskeva sopimusmuutos on puolestaan allekirjoitettu 13.7.2011, mutta sopimusmuutos ei ole vielä tullut voimaan.

Uudet tukimuodot. Euroalueen päämieskokous päätti 21.7.2011 pitämässään kokouksessa vielä eräistä uusista sopimusmuutoksista, joilla pyritään parantamaan kriisinhallintavälineiden tehokkuutta sekä niiden kykyä ennaltaehkäistä syvimpiä markkinanotkahduksia. Päätöksen taustalla oli euromaiden, komission ja EKP:n yhteinen näkemys siitä, että euroalueen rahoitusvakaus oli vakavasti uhattuna. Sopimusmuutoksia käsiteltiin sekä ennen päämieskokousta että sen jälkeen suuressa valiokunnassa; suuri valiokunta totesi 20.7.2011, että sillä ei ole huomauttamista valtioneuvoston toimintalinjaan. (SuVX 68/2011 vp).

Uudet tukimuodot eivät vastaa kaikilta osin Suomen lähtökohtia, mutta Suomen kannalta päämieskokouksen keskeinen tavoite oli Kreikan tukipakettiin liittyvän vakuusvaatimuksen hyväksyminen. Neuvottelujen lopputulos oli siksi kokonaisuutena hyväksyttävissä.

Päämiesten sopimat uudet toimintatavat ovat ennakkollisen tuen antaminen, lainan antaminen valtiolle rahoituslaitosten pääomittamisen rahoittamista varten (mukaan lukien valtiot, joille ei ole vahvistettu talouden sopeutusohjelmaa) sekä oikeus ostaa poikkeustapauksissa valtioiden joukkovelkakirjoja jälkimarkkinoilta Euroopan keskuspankin suorittaman arvion perusteella. Päämiehet sopivat myös ERVV:n ja EVM:n lainoista perittävän koron alentamisesta vastaamaan Euroopan komission niin sanotusta maksutaseavusta perimää korkoa, kuitenkin siten, että korko kattaa aina varainhankintakulut.

Valiokunta toteaa, että kriisinhallintavälineiden luominen on haastavaa tilanteessa, jossa markkinoiden levottomuus sekä euromaiden sisäiset jännitteet luovat ristiriitaisia paineita. Valiokunta pitää periaatteessa hyväksyttävänä uusia tukimuotoja, joilla pyritään lisäämään rahoitusvälineen tehokkuutta, uskottavuutta ja joustavuutta sekä parantamaan sen ennaltaehkäisevää vaikutusta.

Valiokunta kiinnittää kuitenkin huomiota pankkien pääomituksen liittyviin ongelmiin. Valiokunnan mielestä asia vaatii vielä lisäselvitystä. Siinä yhteydessä tulee myönteisesti arvioida mahdollisuudet menettelyyn, jossa ERVV tai EVM saa pankkien pääomituksen vastineeksi

asianmukaisen omistusosuuden ko. rahoituslaitoksessa. Tämä voisi myös ehkäistä tukeen muutoin helposti liittyviä pankkien keskinäisiä kilpailuneutraliteettiongelmia.

Valiokunnan mielestä on myös perusteltua edellyttää, että ennakkollista tukea saavalta maalta vaaditaan uskottava talouden sopeutusohjelma viimeistään siinä vaiheessa, kun lainaa halutaan nostaa.

Valiokunta pitää valtioneuvoston tapaan perusteltuna, että uusiin tukimuotoihin liitetään riittävä vaatimus yksimielisistä päätöksistä. Samalla on kuitenkin huomattava, että yksimielisyysvaatimus saattaa hidastaa päätöksentekoa ja jopa vaarantaa välineiden tehokkaan toiminnan. Valiokunta pitää valtioneuvoston kantaa kuitenkin perusteltuna, sillä se turvaa pienten euromaiden aseman päätöksenteossa.

Vakuudet. Suomi ilmoitti jo kesäkuun euroryhmässä, että se voi osallistua euromaiden lisätukemiseen vain sillä ehdolla, että se saa vakuudet euromaiden tukijärjestelyiden riskien kattamiseksi. Tämä linja on kirjattu myös hallitusohjelmaan.

Euromaiden päämieskokouksessa sovitun mukaisesti vakuusjärjestely perustetaan ja ERVV-sopimukseen lisätään vakuuksia koskeva maininta. Tätä koskevan uuden 2 artiklan 1 kohdan d alakohdan mukaan ERVV ja tuensaaja voivat tarvittaessa perustaa vakuus- tai muun järjestelyn, jolla voidaan kattaa jäsenvaltioille niiden ERVV:lle antamista takauksista aiheutuva riski. Tämä merkitsee käytännössä sitä, että mahdollisiin vakuuksiin on saatava kaikkien euromaiden hyväksyntä.

Heikkenevän taloussuhdanteen vuoksi nyt tarvitaan päättäväisiä, nopeita ja riittävän tehokkaita toimenpiteitä, jotka vakauttavat rahoitusmarkkinoita ja edistävät eurotalouksien pääsyä kestäväen talouskasvun uralle. Suomen talouden kannalta on erityisen tärkeää, että kriisin leviäminen kyetään estämään. Euromaiden on luonnollisesti itse huolehdittava julkisen taloutensa tervehdyttämisestä, mutta on myös välttämätöntä, että rahoitusinstrumentit toimivat tehokkaasti, joustavasti ja ennakoitavasti eri tilanteissa.

Valiokunta pitää tärkeänä, että Suomi neuvottelee aktiivisesti sellaisten ratkaisujen puolesta, joilla turvataan riittävät vakuudet ja rajataan Suomen vastuiden kasvua hallitusohjelman mukaisesti.

Valiokunta korostaa myös avun kohteena olevien maiden talouden sopeutusohjelmien toimeenpanon merkitystä ja kiinnittää samalla huomiota siihen, että mahdollisten väistyvien takaa-jiin poistuminen on riski järjestelmälle. Lisäksi valiokunta uudistaa eurobondeja koskevan kielteisen kantansa.

Budjettivaikutukset. Valiokunta ei ole tässä yhteydessä käsitellyt tarkemmin ehdotusten vaikutuksia Suomen budjettitalouteen, mutta toteaa, että kyse on nyt valtaosin takuista, joilla ei ole välittömiä budjettivaikutuksia. Nyt kaavailut

uudet tukimuodot eivät sinänsä kasvata jo aiemmin sovittujen vastuiden pääomaa, mutta ne laajentavat instrumentin soveltamisalaa. Siksi on tärkeää, että kaikessa euromaiden tukemista koskevassa päätöksenteossa kiinnitetään huomiota Suomen valtiontalouden rajallisiin mahdollisuuksiin tukea muita maita sekä huolehtia Suomen työllisyydestä ja hyvinvointiyhteiskunnan rahoituksesta. Valiokunta pitää valtioneuvoston tiukkaa tukilinjausta tästäkin syystä perusteltuina.

Lausunto

Lausuntonaan valtiovarainvaliokunta esittää,

että se yhtyy asiassa valtioneuvoston kantaan korostaen edellä esitettyjä näkökohtia.

Helsingissä 1 päivänä syyskuuta 2011

Asian ratkaisevaan käsittelyyn valiokunnassa ovat ottaneet osaa

pj.	Kimmo Sasi /kok	Kauko Tuupainen /ps
vpj.	Pentti Kettunen /ps	Kari Uotila /vas
jäs.	Leena Harkimo /kok (osittain)	Pia Viitanen /sd
	Pertti Hemmilä /kok (osittain)	Ville Vähämäki /ps
	Esko Kiviranta /kesk	vjäs. Esko Kurvinen /kok
	Mika Lintilä /kesk (osittain)	Sirpa Paatero /sd (osittain)
	Kari Rajamäki /sd	Raimo Piirainen /sd (osittain)
	Markku Rossi /kesk	Lenita Toivakka /kok (osittain)
	Matti Saarinen /sd	Tapani Tölli /kesk (osittain)
	Sari Sarkomaa /kok	Raija Vahasalo /kok (osittain)
	Jouko Skinnari /sd	Anne-Mari Virolainen /kok (osittain).
	Osmo Soininvaara /vihr (osittain)	
	Astrid Thors /r	

Valiokunnan sihteereinä ovat toimineet

valiokuntaneuvos Hellevi Ikävalko
valiokuntaneuvos Maarit Pekkanen.

ERIÄVÄ MIELIPIDE 1

Perustelut

Valtioneuvoston kirjelmistä U 26/2011 vp 16.8.2011 ja U 27/2011 vp 19.8.2011 tulee ilmi kokonaan uusi rahoitustukijärjestelmä. Se laajentaa euromaiden rahoitusvakauserjestelmien (ERVV ja EVM) toimintavaltuuksia ja mahdollisuuksia mm. siten, että kriisin torjunnan varjolla se voi ottaa osaltaan vastuulleen tehtäviä, jotka nyt ovat EKP:llä, ja mahdollistaa määränemistöpäätökset useissa tärkeissä kysymyksissä. Näin ollen asiakokonaisuus sisältää erittäin oleellisia, Suomen vastuuta voimakkaasti lisääviä ja Suomen vaikutusvaltaa kaventavia muutoksia verrattuna aiempaan sopimustilanteeseen, mutta tällä kertaa eduskunnalta ei valtioneuvoston käsityksen mukaan enää tarvittaisi hyväksyntää ERVV-muutoksiin (U 26/2011 vp). Perussuomalaiset katsoo, että tämä tulkinta on vastoin perustuslain 94 §:n 1 momenttia, jonka mukaan eduskunta hyväksyy paitsi valtiosopimukset myös muut kansainväliset velvoitteet, jotka sisältävät lainsäädännön alaan kuuluvia määräyksiä tai ovat muutoin merkitykseltään huomattavia. Lainsäädännöstämme on huomattava laki 668/2010 (Laki Euroopan rahoitusvakauserjestelmälle annettavista valtion takauksista), jossa on muun muassa 7,92 miljardin euron enimmäismäärä. Näiltä osin viittaamme professori Juha Raition asiantuntijalausuntoon 31.8.2011.

Sopimusluonnoksessa uusiksi väliaikaisen vakuusrahaston toimintamuodoiksi linjataan ns. rahoitustukijärjestelmä, joka on paljon laajempi kokonaisuus kuin aiemmin sovittu. Rahoitustukijärjestelmä sisältää kolme kohtaa: ensimmäiseksi ennakollisen tuen antamisen maille, jotka uhkaavat joutua rahoituskriisiin. Toiseksi se mahdollistaa aiemmin sovittuun kaltaisesti lainan antamisen, mutta nyt myös valtiolle, jolla ei ole voimassa olevaa talouden sopeutusohjelmaa, jos kyseessä on laina rahoituslaitosten pääomittamista varten. Kolmanneksi sopimusmuutos antaa rahastolle oikeuden ostaa valtioiden

joukkovelkakirjalainoja, liikkeellelaskun lisäksi myös jälkimarkkinoilta, mikäli EKP sen sallii.

Ensimmäisessä kohdassa kriisin uhkaamat maat voivat saada tukea jo ennen kuin joutuvat kriisiin. Toisen kohdan pankkien pääomittamisen mallissa kriisipankkien omistajiksi tulevat kaikki euromaat ERVV:n kautta, eivätkä suoraan yksittäiset jäsenmaat, kuten perinteisessä tukipakettimallissa. Kolmas kohta taas tarkoittaa sitä, että ERVV:n kontolle siirtyy osa EKP:n vastuista, varsinkin velkakirjojen oston lisäämän inflaatoriskin sekä pankkien pääomituksen riskien osalta. Nämä yhdessä tarkoittavat käytännössä sitä, että ERVV:stä voi tulla roska-pankki, EU:n arsenal, joka syyttää kriisin aikana rahoitusta, ja sen jälkeen kun kriisimaat eivät voi maksaa velkojaan, tappiot jaettaisiin kaikkien kesken.

Velkakirjalainojen tukioistot käytännössä lisäävät inflaatoriskiä. EKP on sellaisia pienessä mitassa tehnyt, vaikkei se niin saisi tehdä. Euron tukeminen velkakirjaostoin eli inflaatiovetoisesti onnistuu sopimusmuutoksen jälkeen ERVV:n kautta ilman EKP:tä. Sama on asianlaita paketin pankkituen eli pankkien julkisen pääomittamisen suhteen. Kriisimaiden velkakirjoista ja riskipankeista tulevat tappiot voidaan siirtää ERVV:n ja veronmaksajien vastuulle, eivätkä ne näy EKP:n taseissa. Tältä osin järjestely vaikuttaa takaovelta, jonka kautta EKP voi pelastua konkurssilta, kun kriisimaat kaatuvat syliin.

Merkille pantava on muutos, että ERVV voi ostaa joukkovelkakirjalainoja myös jälkimarkkinoilta. Tämä on piilotettua pankkitukea ja tarkoittaa rahaston luonteen vahvistamista EU:n ja EKP:n roska-pankkina, sillä se saa EKP:n hyväksynnällä ostaa niitäkin velkakirjoja, joista yksityiset pankit ja muut sijoittajat haluavat eroon. Tämä on siis osa tappioiden sosialisointia, riskien siirtoa yksityisiltä julkiselle instanssille.

Perussuomalaiset haluaa lisäksi muistuttaa, että Maastrichtin sopimukseen sisällytettiin nykyisen Euroopan unionin toiminnasta tehdyn so-

pimuksen SEUT 125 artikla (No Bailout -klausuli) joka kieltää unionia ja jäsenmaita ottamasta vastatakseen toisen jäsenmaan velka-ongelmista.

Sopimusluonnos sisältää myös ylitakauksen. Luottoluokitusten vahvistamiseksi eli niiden pitämiseksi keinotekoisesti korkealla lainat ylitataan tarvittaessa jopa 65 prosenttiin asti. Ylitakauksen määrä on siksi korkea, että koko varainhankinnan varsinaisen summan kattaisivat tällöin parhaan luottoluokituksen omaavien maiden takaukset. Käytännössä pään tullessa vetävän käteen koko kriisivastuu kaatuu AAA-maiden niskaan. Enää luokituksen parantamiseksi ei käytetä myöskään käteisuskureita.

Useiden valiokunnissa kuultujen talousasian-tuntijoiden (Nyberg ja Taimio 31.8.2011) mu-

kaan ehdotetut muutokset rahoitusvakauserjestelmään ovat kyseenalaisia. Näkemyksemme mukaan lama tulee joka tapauksessa. Tällöin on tärkeää, että Suomi on mahdollisimman riippumaton muiden maiden päätöksistä ja ongelmista, kuten näiden maiden pankkien pystyessä pysymisestä. Perussuomalaisten mielestä, jos koskaan niin silloin, on tärkeää pitää päätösvalta omassa maassa.

Mielipide

Edellä olevan perusteella katsomme,

että emme voi yhtyä valiokunnan enemmistön kantaan.

Helsingissä 1 päivänä syyskuuta 2011

Pentti Kettunen /ps
Kauko Tuupainen /ps
Ville Vähämäki /ps

ERIÄVÄ MIELIPIDE 2

Perustelut

Pienten euromaiden ajautuessa velkakriisiin keväällä 2010 maailmanlaajuisen finanssikriisin jälkimainingeissa euroalueen valuviat tulivat päivänvaloon. Talouden toimintakulttuuriltaan eriytynyt euroalue oli tarjonnut eräille euromaille sateenvarjon suojaa yli varojen elämiseen ja velkaantumiseen. Ensimmäisenä kriisi iski Kreikkaan. Kohta markkinoiden epäluulo kohdistui myös kahden muun pienen euromaan, Irlannin ja Portugalin, kykyyn selvitä velkavastuistaan.

Muiden euromaiden mukana keskustajohtoinen hallitus piti perusteltuna löytää ratkaisu, joilla ongelmien laajempi leviäminen estettäisiin. Olimme siksi valmiita osallistumaan yhteisiin päätöksiin, joilla Kreikan akuuttia kriisiä pyrittiin lievittämään lainaohjelmalla. Näköpiirissä olleiden Irlannin ja Portugalin ongelmien kärjistymiseen varauduttiin perustamalla väliaikainen Euroopan rahoitusvakaussäilyne, ERVV.

Jäsenmaiden takausvastuulla olevan ERVV:n luototusmahdollisuudet mitoitettiin niin, että niillä kyettäisiin rajaamaan kriisi sanottuihin pieniin euromaihin.

Voimassa olevan ERVV:n toimintamuodot ovat kapeat ja tarkoin rajatut. Se voi luotottaa vain suoraan velkaohjelmaan tulevaa maata. Luototuksen ehtona on tiukka sopeutusohjelma.

Tilapäinen järjestelmä katsottiin tarkoituksenmukaiseksi korvata 1.7.2013 lähtien Euroopan vakaussäilyneillä, EVM:llä.

Kevään ja kesän 2011 aikana on käynyt selväksi, ettei velkaongelma helpota kaikissa tuen piiriin jo tulleissa maissa. Erityisesti Kreikka ei ole onnistunut kääntämään talouttaan sopeutusohjelman edellyttämään suuntaan. Myös Portugalilla on ongelmia. Aivan uuden uhkan euroalueen velkakriisiin on tuonut markkinoiden epäluottamus Italian ja Espanjan kykyyn selviytyä velkavelvoitteistaan.

Euroalueen päämiesten ja valtiovarainministerien vastaus kesän kuluessa on ollut:

- liki kaksinkertaistaa euromaiden vastuulla olevat takaukset väliaikaiselle kriisirahastolle ja antaa ERVV:lle mahdollisuudet kokonaan uusien toimintamuotojen käyttöön
- antaa ERVV:lle oikeus ostaa valtioiden joukkovelkakirjoja jälkimarkkinoilta
- antaa ERVV:lle mahdollisuus ennakkollisen tuen antamiseen valtioille, joilla ei ole vahvistettua talouden sopeutusohjelmaa
- antaa ERVV:lle mahdollisuus rahoituslaitosten pääomittamiseen.

Samoja sopimusmuutoksia esitetään myös pysyväälle Euroopan vakaussäilyneille.

Emme hyväksy edellä olevia esityksiä. Jatkuva lisärahoituksen pumppaaminen velkakestävyytään parantamaan kykenemättömien maiden ongelmiin on väärä tie. Tämä menettely johtaa euroalueen yhteisvastuullisten taakkojen valtavaan kasvuun ja taakankantajien samanaikaiseen vähenemiseen sitä mukaa kuin uudet maat joutuvat turvautumaan ERVV:n rahoitukseen. Nykyinen toimintapa johtaa pakottavan vallan lisätarpeeseen ja kriisien kautta etenevään liittovaltiokehitykseen.

Pidättäytymällä uusista satojen miljardien eurojen yhteisvastuista ja monista uusista tukimuodoista voidaan nopeuttaa mahdollisten hallittujen velkasaneerausten toteutumista. Se tarkoittaisi käytännössä holtittomasti velkaa jakaneille rahoituslaitoksille menetyksiä ja alaskirjauksia ja pankkien pääomittamistarvetta näiden omien maiden hallitusten toimesta. Samalla se antaa velkamaalle uuden mahdollisuuden irrottautua eurosta.

Haluamme kiinnittää vakavaa huomiota myös siihen, että EKP ja eurojärjestelmä ovat lähteneet kriisimaiden velkapapereiden jälkimarkkinaostoihin. Tosiasiassa myös nämä EKP:n toimet merkitsevät euromaiden, myös Suomen, veronmaksajien vastuiden merkittävää kasvua.

Mielestämme EKP:n tulisi pidättäytyä sen päätehtävään hintavakauden vaalimiseen, rahapoliittisiin eikä finanssipoliittisiin toimiin.

Keskustajohtoisen hallituksen linja euron vakauttamisessa perustui tiukkaan ehdollisuuteen, kansallisen suvereniteetin säilyttämiseen ja siihen, että ongelmiin ajautuneet maat noudattavat talouspolitiikassaan sopeutusohjelmia tuen vastineeksi.

On lisäksi todettava, että Suomella ei ole varmuutta konkreettisten täysien vakuuksien saamisesta, vaikka se on ollut Suomen keskeinen neuvottelutavoite.

Mielestämme kunkin jäsenvaltion on ensisijassa itse kannettava vastuuta oman kansantaloutensa kestävydestä.

Mielipide

Edellä olevan perusteella katsomme,

että valtiovarainvaliokunta ei yhdy valtioneuvoston kantaan Euroopan rahoitusvakausvälinettä ja Euroopan vakausmekanismia koskevien puitesopimusten muuttamisesta.

Helsingissä 1 päivänä syyskuuta 2011

Esko Kiviranta /kesk
Mika Lintilä /kesk

Markku Rossi /kesk
Tapani Tölli /kesk